

Előfizetés:

Helyben:		
Félsz évre	14	kor.
Félévre	7	kor.
Negyedévre	3.50	kor.
Egy hónapra	1.26	kor.
Vidékre:		
Félsz évre	20	kor.
Félévre	10	kor.
Negyedévre	5	kor.
Egy óra	1.80	kor.
Egyes szám 4 fillér.		

KASSAI ÓR

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztőség:

KASSA
Tömlőcz-utca 2. szám.

Kiadóhivatal
Fő-utca 45. szám.

Megjelenik mindennap

Telefon 178.

Felelős szerkesztő: SERESS IMRE.

A haladópart és Bánffy

Bánffynak Kassán szép számu híve van, ami nem titok senki előtt. Volt idő, amikor Halmos Károly, a mostani nagy demagóg önmagának Bánffy-féle allűrökkel tetszelgett és azon fáradozott, hogy lapot gründoljon az újpart programjának terjesztésére, persze úgy, hogy az észt ő adta volna a vállalathoz, mások pedig a pénzt.

Csak az volt a baj, hogy Bánffynak ebben az időben, (ugy másfél év előtt) Kassán csupa olyan hívei voltak, mint Halmos Károly: vagyis mindenki csak észt akart áldozni, pénzt egyik se. Így Halmos Károlynak zseniálisan kiszelt gründerlása már az elején befagyott.

Ugy látszik, ez a kellemetlen körülmény birta rá városunk jeles szülöttjé, Halmos Károlyt, hogy szakítson a Bánffy-párttal, de egyelőre sehová se csatlakozzék. Csudák csudája, Halmos Károly mintegy másfél évig következetesen megmaradt föltett szándéka mellett és magát a politikától távol tartotta, aminek minden part rendkívül örült. Azonban mintegy öt hónap előtt Halmos Károly egyszerre megjelent a koalíciós táborban, persze igen vegyes érzelmeket keltve. A többség átkozta az eget, amelytől ezt a csapást nem érdemelte meg; de a kisebbség Kossuth Lajosra hivatkozott, hogy az ördöggel is szövetezni kell — a kormány ellen.

Mindebből csak azt akartuk kihozni, hogy a kassai Bánffy-part, miután Halmos Károly vele megszüntette az összeköttetést, tekintélyes számu ellenzéki polgárt hódított magához. Ezek képezték a megbolondult kassai koalíciónak józanabb elemeit.

Kiváncsiak vagyunk, hogy mit fognak csinálni a kassai Bánffysták most, amikor

mindenki egyértelműleg konstataálja, hogy *Bánffy Dezső báró magáévá tette a haladópartnak összes lényeges programpontját?*

Mert ez a valóság, nem pedig az, hogy Fejérváry kormányelnök szegődött a Bánffy program mellé, mint ezt egy Bánffy-lap hirdeti.

Tekintve az óriási konsternációt, amelyet Bánffy irányváltatása a koalíció soraiban keltett, teljesen bizonyos lehet mindenki abban, hogy Bánffy a *nemzeti haladás érdekében* adta fel kivihetetlen programját és közeledett a haladópart programjához. Mert, ha Bánffy akciója a régi osztályuralomnak és osztályparlamentnek fentartását célozná, nem átkozná őt ki a koalíció, hanem dicsóiténá.

Kassán, ahol a függetlenségipárt tagjai közül már tavaly sokan csupán azért szavaztak a koalíció jelöltjére, mert Bánffy benne volt a koalícióban, az újpart megalapítójának és vezérének észretérése talán nem fog oly nagy konsternációt kelteni, mint másutt. Aki Kassának és Abaujmegyének eseményeit az utolsó félesztendő alatt figyelemmel kísérte, az meggyőződhetett arról, hogy itt az ellenzékeskedést csupán egy mesterségesen szervezett propaganda csinálta, abban a szuggerált hitben, hogy a koalíció rövidesen kormányra jut.

Ma ez a hit, mint szapanbaborék, teljesen szétfoslott. A koalíció ma szánalom tárgya, pár hónap mulva élcelődések tárgya lesz. *A legközelebbi jövő a haladóparté.* Ezt Bánffy felismerte és ehhez képest változtatta meg politikája eszközeit. És habár ma még nem csatlakozik nyíltan a haladóparthoz, lehetetlen, hogy ebbe a partba való belépését egyszer meg ne

kelljen tennie. *Bánffy programja ma lényegében haladóparti program* és ezt neki is be kell előbb-utóbb valania. Hogy ehhez Bánffy kassai hívei mit szólnak, ez persze más kérdés, amelyre várakoznunk kell a felelettel.

A választások.

Április 11-éig lenne kibocsátandó az országgyűlési képviselőválasztások kiírásának alapjául szolgáló királyi meghívó levél s e lehetőséget a fővárosi lapok most erősen tárgyalják. Ami értesüléseinkből szerzett benyomások szerint a választások kiírásának előfeltétele: *a közigazgatás zavartalan ügymenetének teljes helyreállítása*, nehogy a választás végrehajtásának erről az oldalról legyen akadálya.

Igaz ugyan, hogy a legközelebbi választások már uj eszmék és új partalakulások jegyében történhetnek; az sem lehetetlen, hogy az év második felében vagy esztendőre lesznek választások, de tény, hogy ma nincsenek képviselőink. Minden kerület közönségének hazafias és lelkiismereti kötelessége tehát, hogy bizonyos elvi — nem pártpolitikai elvi — feltételeket már most szabjon maga elé, amelyeket azután minden fordulat és alakulás esetére követendőnek tartson.

A városokra nézve a megindult városfejlesztési folyamat gerincén kétségkívül nem közömbösek, sőt jelentősek a helyi közérdekek, mert azok jól megoldásától a polgárság jóléte és teherviselési képességének megsegítése függ, de a mai súlyos politikai viszonyok között ezek a tekintetek háttérbe szorulnak.

Ma egyetlen vezérelv dominálhat minden választókerületben, ez elv ebben fejeződik ki: „egész ember kell a gátra!” Egész ember, akinek politikai és közéleti tartalmasága, a köznap mértéken fölül és kiemelkedő *esze és képessége* van arra, hogy minden, de különösen a nagy és nehéz kérdésekben önállóan nemcsak gondolkozni és itélteni tudjon, de gondolkozzék és itéljen is és önálló, kiegyenlítő vagy

irányító felfogását a fórumon ahol az ország nagyesszü embe-reinek válogatott társasága fogja a nemzet sorsát intézni: kifejteni s érvényesíteni tudja és merje.

Magyarország 58 esztendő óta nem volt ilyen nehéz helyzetben, mint ma, amikor ugy kellene annak lenni, hogy az ország 20 millió lakosságának igazán válogatott 413 legbölcsebb férfja kerüljön a parlamentbe.

Ez a mai válság is arra kiáltó szomorú bizonyosság, hogy a hangulat- és jux-választások ideje és lehetősége lejárt. Hiszen, hogy csak egy tényre figyelmeztessünk, abban, hogy ma ide jutott az ország, igen nagy része van a könnyelmű választásoknak, amelyek pl. a függetlenségi pártba bejuttattak ravasz, fortélyos alakokat, akik künn és benn meggyanusították, gyengítették, szinte lejáratták Kossuth Lajos eszméinek legilletékesebb képviselőjét, Kossuth Ferencet és az ő intencióit, — és pipogya, gyenge alakokat, akik magukkal is jöthetetlenek voltak, nemhogy Kossuth Ferencnek tudtak volna az intrikákkal szemben erős falanxot alkotni.

A leendő választások első törvénye, hogy ezzel a lelkiismereti kötelességgel számoljon le minden kerület. Mert a mai helyzetben az ország kétszeres joggal megköveteli minden kerülettől és választótól, hogy képviselője gyanánt egész embert küldjön az ország élére.

2000 — 800.

Rettenetes adatok.

Kenyeret a népnek!

Jászóminszenről vettük a következő sorokat, melyek élénken bevilágítanak a nép nyomoruságos helyzetébe:

Egész Abaujmegyében talán sehol sem ölt oly nagy mérvet a kivándorlás, mint Jászóminszen községben. Évente százakra megy azok száma, kik tarisznyát s koldusbotot vesznek kezükbe s kivándorolnak Ame-

rikába, hogy megélhessenek, mert itthon éhen halnának. Községünk összes lakossága 2000-re rugna, de ebből 800 család az idegen világrészben tengődik. Ha körülnézünk községünkben, elszorul a szívünk, sir a lelkünk. A község valóságos temetői képet nyújt. Majdnem minden 2-3-ik ház üresen áll. A fiatal erő nincs itthon; van talán öt-hat szál legény még a községben, de ezek is mennek tavasszal az új hazába, már meg is váltották az utlevelüket. Csak az öregek s az unokák vannak itthon! Szomorú állapotok! Községünk, mely a csereháti járásban a legnagyobb községeknek egyike, így szomorú pusztulásnak indult. Hiába a papnak prédikálása a szószékről, melyben a népet inti a hazaszeretetre, hiába a tanítók működése az iskolában s kint a nép körében, mert a népnek kenyér kell, a nép élni akar! Megható eset történt egy ízben velem. Magam köré gyűjtöttem egy alkalommal a népet s beszéltem nekik a hazaszeretetről. Tüzzel, lelkesedéssel magyaráztam nekik arról a hazáról, mely bölcsőnk s majdan sirunk lesz. Midőn már egy jó másfél óráig szónokoltam a körülöttem levőknek, beszédemet félbeszakítja egy hallgató s a következőket mondja:

— Tanító ur könnyen beszél a hazáról. Tanító urnak van hazája s szeretheti is azt. De tessék hozzánk jönni. Nézzen meg bennünket. Lakunk egy rossz viskóban, mely dülöfélben van. Nyolc gyermekem van, ezek éheznek s rongyos ruhában járnak. Dolgozom egész héten át mint barom s még csak annyit se kereselek, hogy családomat fentarhassam. Hogy szerethessem a hazámat, midőn a haza nem képes nekem kenyeret adni? Midőn hallom a tanító urat beszélni, akkor szeretem a hazát, de mihelyt hazamegyek családom közé s hogy körülnézek a nagy nyomorúságban, megutálom a hazámat.

Főlösképpen mondani, hogy mily zavarba s dilemmába kerültem ez egyszerű embernek őszinte nyilatkozatán! Igaza volt ennek az embernek, igazat is adtam neki. Ahogy ez az ember gondolkodik, hasonlóan gondolkodnak milliók s milliók! Tessék a népen segíteni, annak existenciát biztosítani, akkor megszűnik a kivándorlás, megszűnik minden társadalmi mizéria! A népen pedig csakis a szociális kérdések áldásaival lehet segíteni. Elő tehát a szociális kérdésekkel, melyek lerombolják majd az elavult s — sajnos — még most is létező középkori intézményeket s megteremtik az emberiség boldogulását. Üres, semmitmondó frázisokkal meg

nem menthetjük a népet a nyomorúságtól, legkevésbé záptojásokkal s fokosbotokkal. Ezzel csak növeljük a nyomorúságot s vele együtt a bajt, mely minden nyomorúságnak kufforrása! Tehát kenyeret s jogot a népnek, ha nem adnak, akkor követelünk, ha ez sem használ, akkor kieroszakoljuk a kenyeret s a jogot!

Ezekhez a sorokhoz és ezekhez az adatokhoz igazán kevés kommentár kell. Amíg a parlamentti „vezérek” folytatják az ő elvont közjogi tusáikat, addig ime a szemünk előtt vérzik el az ország. Egy község 2000 lakosából 800 család ment már ki Amerikába! Ez az adat lázít, kiált és sürget: csináljatok meg már a szociális reformok ama tömegét, melyet másfél éven át háttérbe szorított a koalíciós taktikázás.

Persze, Darányi urék ráérnek, — ők várhatnak, de nem várhat a szegény nép, mely ime a reménységéről is letett annak, hogy e földön valamikor boldogulni fog s menekül innen. A reménységet benne ébren tartani s aztán azt megvalósítva kenyeret adni neki, ez már nem is politikai, hanem emberi feladat.

Sarasate és a bécsi virsli.

Sarasate, a zseniális spanyol hegedűművész kilátásba helyezte, hogy nemsokára Kassán is hangversenyt ad. Már plakátok is jelezték a hirt, amely a zene minden igaz barátjának nagy örömet okozott.

Közbejött azonban egy mozgalom, amelyet koalíciós hölgyek megfontolás nélkül a közönségre akarnak erőltetni, hogy t. i. mindenki kötelezze magát, miszerint kizárólag a magyar ipart pártolja.

A koalíciós szövetkezés, — l'appetit vient en mangeant — mint értesülünk, most ki akarja terjeszteni akcióját arra is, hogy csupán a magyar művészetet pártoljuk, az idegen művészetet tegyük lehetetlenné.

És ez igaz is. Mi az ördögnek például idehozni Kassára a spanyol Sarasate Pablot, mikor itt egy olyan törzsgyökeres magyar hegedűművész lakik állandóan, mint Feld Henrik?

Azonban ugylátszik, Sarasate nagy súlyt helyez az ő kassai hangversenyére, amelytől szép jövedelmet remél. Üzent tehát itteni impresszáriójának, hogy tekintettel a kassai koalíciónak az alkotmányért és hazáért való reszketésére, ő koalíciós koncertet ad.

No ez valami új dolog még

Kassán is, ahol a koalíciós maszlag legtöbb megbolondulást okozott — Zemplénmegyét kivéve. Hogyan nézhet ki egy koalíciós hangverseny?

Hát úgy fog kinézni, hogy Sarasate csupa magyar ábrándokat játszik, a Stefánovicsbéli jogászok tárogatón kísérik őt, Szénássy Gyurka pedig közben a Talpra magyart szavalja.

Hát a hangverseny jövedelmével mi lesz? Nos, a jövedelemből nemzetiszínű kokárdákat fog a rendezőség beszerezni és e kokárdák kötelező viselését rendeli el még a csecsszopóknak is.

Mert ha már ellenállás, hát legyen ellenállás, azt a kutya fájat! És itt Kassán az legyen az elv, hogy idegen ember egy krajcárt innen el ne vihessen anélkül, hogy legalább a felét ide ne adja a nemzeti ellenállás céljaira.

A kassai magyar iparpártoló egyesület ma délelőtt ülést tartott, amelyen a fenti, Sarasate-illető eszmecsere folytatta.

Sarasate ügye után a bécsi virsli ügye tárgyaltott. Kimondott határozat gyanánt, hogy aki bécsi virsli evésén rajtakapnak, az hazaárulónak nyilvánítottatik.

Nagyidai.

Semsey László Tirolban.

— A nagyidai kerület hangulata. —

Mint tudósítónk értesít, a nagyidai kerület volt országgyűlési képviselője Semsey László szintén eliskirilt — Tirolba. Ő is oly siralmasnak találta a magyar állapotokat, hogy nem tudta azokat közelről nézni, hát inkább elépett a szinről.

Semsey is — a többi nagyur példáját követve — nyit levelet intézett választókerületéhez. Ez végre is a legkényelmesebb módja a jó néppel való közlekedésnek. Író deák mindig akad, aki szépen meg tudja fogalmazni azokat az ismert frázisokat, melyeket már mindenki könyv nélkül ismer.

De a Semsey nyit levelének rossz sorsa lett. Tudósítónk arról értesít bennünket, hogy sok választópolgár fogta a nyit levelet s visszaküldte a volt képviselő urnak, jelölül annak, hogy nem hajlandó többé szavazatával támogatni a méltóságos urat.

Ez a nagyidai kerület eddig a Semsey kizárólagos dominiuma volt. Óriási birtokai vannak ott és így módjában állott szinte minden választópolgár érdekeit irányítani. Ezért aztán nem is lehetett ellene küzdeni, noha személyileg egyáltalán nem szimpatizáltak a nagy politikussal, aki évenként avval kedveskedett

a választóinak, hogy gyufaskatulyákat küldött nekik krisz-kindibe.

Most már ennek a szivélyes viszonynak valószínűleg vége lesz. A méltóságos ur szintén nem barátja az általános választói jognak, sőt ellensége annak. A nép pedig, mely ugyanis végleg elunta, hogy az ő képviselőjét ily előkelő bácsi lássa el, jogokat kér és arra fog szavazni, aki ezt neki kilátásba tudja helyezni. Így hát ha Semsey ur Tirolból hazajön, nem lehetetlen, hogy rá nézve merőben kedvezőtlen állapotokat fog találni régi kerületében.

Ki a hazaáruló?

Budapest, márc. 8.

Óriási feltűnést kelt a Budapesti Napló vezércikke, amely Eötvös Károlynak a koalíció vezérbizottságából történt kilépése alkalmával közzétett leveléből egy súlyos horderejű vádat idéz. E szerint a koalíció politikai viselkedésében egy idő óta idegen beavatkozást is vesz észre.

A koalíció elsiklik e vád fölött, nem felel reá s így reméli elikkasztatni a nyilvános diskuszió teréről. De aki tisztán lát, az régen sejtette, hogy amint a rendőri praxisban is minden büntényről azt nézik, kinek lehetett belőle haszna; a koalíció rombolásaiban és végzetes kockavetéseiben is rejtelmes utakon bár, de idegen befolyások érvényesültek.

Nem nehéz ezeknek az idegen érdekeknek szálait felfedezni. Olaszország Trentinora, Friaulra és az isztriai partokra feni fogát. Szerbia Boszniára sandít, Franciaországnak nagy érdeke a hármasszövetség felbontása, Bulgária a Balkánon szeretne martalóckodni.

Mindezen törekvéseknek napja felvirradna, ha Magyarország kiegyenlíthetetlen meghasonlásba kerülne a Habsburg-házzal és a monarchia belső szilárdsága megrendülne. Csak a napokban kellett megcáfolni azokat a hazug rémmeséket, miket egy budapesti koalíciós távirati ügynökség a balkán államok sajtóapparátusa útján terjesztett s amelyek szerint Magyarországon kitért a forradalom, a katonák megtagadták az engedelmességet, az egész ország forrong.

Azt is olvastuk, hogy a koalíció vezérei külföldi körutakra készülnek, hogy megnyerjék az idegen államok közvéleményét. Eötvös nem mondott tehát újat, csak megerősítette és hangos váddá formálta az eddig lapangó gyanút. A koalíció jeles hazafiái tehát idegen konyhákra főztek, nemzeti politikát trafikáltak idegen faktorokkal s hogy itthon megkaparítsák a hatalmat, közösséget vállaltak oly idegen törekvésekkel, melyek csakis a monarchia végromlása esetén és a magyar államiságra zuduló rettenetes katasztrófák árán érvényesülhetnének.

Nemrég bejárta a lapokat az a hír, hogy a német császár egy magyar válságról szóló iratra, melyet eléje juttattak, saját ke-

zével írta rá a „dörgölődési kívánó tolokodás” visszautasítását.

Ezt a vádat is agyonhallgatja a koalíció. De a közvélemény parancsolólag fogja már most követelni ezeknek a vérlázító tüneteknek nyilvános és kiméletlen tárgyalását. A koalíció hazátlan bitangoknak bélyegzi az általános szavazati jog híveit és harcosait, kiket pedig kizárólag az a meggyőződés lelkesít, hogy csakis az általános szavazati jog tudja megteremteni az egységes alkotmányos élet alapjait.

Mozt pedig a tizenhárompróbas hazaükről derül ki, hogy ők kilincselnek Belgrádban, Szófiában, Párisban, Berlinben, Romában.

Hadd keveredjék a monarchia és benne Magyarország egy véres világháborúba, hadd szedje meg magát a rólunk lefosztott zsákmányai, ahány ellenségünk csak van! Ha majd itt állunk nyomorékul, koldusul, akkor a dicső vezérek a győztes ellenség kegyelméből meghozzák majd nekünk a magyar vezényszót. Ki hát a hazaáruló?

TELEFONHIREK.

A miniszterelnök Bécsben.

Bécs, márc. 8.

Ma délelőtt 11 órakor megjelent a Hofburgban Feilitzsch Arthur báró földművelésügyi miniszter és letette a titkos tanácsosi esküt a király kezébe.

Azután Pap honvédelmi, Hegedüs kereskedelemügyi és Tost közoktatásügyi miniszterek tették le a király előtt a hivatalos esküt.

Az esküdtételnél jelen volt Fejérváry Géza báró miniszterelnök és mint magyar zászlós ur Festetics Tasziló gróf.

Esküdtétel után a király a minisztereket külön kihallgatáson fogadta.

Fejérváry Géza báró miniszterelnök délután 1 órakor ment külön kihallgatásra a királyhoz.

A magyar miniszterek ma délután valamennyien Budapestre utaznak, ahol az új miniszterek holnap foglalják el hivatalaikat.

A koalíció bajban.

Budapest, márc. 8.

Széll Kálmán, aki ma délelőtt Budapestre érkezett, délben a Nemzeti kaszinóban fölkereste Kossuth Ferencet és Andrássy Gyula grófot s velük hosszas tanácskozott.

Elmozdított szolgabíró.

Tokaj, márc. 8.

A varannói főszolgabíró, aki a hivatali kötelességének teljesítését megtagadta, ma délelőtt karhatalommal távolították el hivatalából.

Csalás öngyilkossággal.

Debrecen, márc. 8.

A debreceni ügyészség ma délelőtt letartóztatta Varga Lajos joghallgatót, aki néhány hét előtt egy szállodába csalta Steiner Boriskát, Steiner debreceni

gyógyszerész leányát, azon megbeszéléssel, hogy mindketten öngyilkosok lesznek. A leányt valójában mérget itatott, s mikor haldoklott, ott hagyta.

NAPIHIREK.

A nemzet vértanúi.

A múlt évben, november 17-én, mint némelyek talán még emlékeznek, iszonyuan elfogta Kassa népének egy részét a koalíciós hazafiság.

Ebben a hangulatban valami nagy és korszakalkotó cselekedetnek szükségét érezvén — egy csapat „a haza virágaiból” (mint Petőfi nevezte a 48-as ifjúságot) a Schalkházba vonult, ahol akkor Pongrácz Ferenc gróf főispán és felesége lakott.

A haza virágai ottan, mit csinálhattak volna egyebet, illatukat szétterjesztették, ezenkívül ordítottak, ökleiket szorongatták és — ami természetes, ezáltal a hazát megmentették.

A mai korszakot semmisem jellemzi jobban, mint az a halatlan önkény, hogy a rendőrség az ordítókat fölön fogta és közcsendháborítás miatt ellenük a kihágási eljárást folyamatba tette.

A tárgyaláson persze senkise akart tudni arról, hogy ő a Schalkházban lett volna, vagy ha ott volt, hát csak egy szót is szólott volna. Mindazáltal az „önkény” 40—40 korona pénz büntetés, esetleg 4—4 napi elzárásra ítélte azokat, akik sehogyan se tudták hófehérre mosni magukat.

Persze, az így vértanukká avatottak nem nyugodtak meg az ítéletben, hanem fellebbeztek a városi tanácshoz. Ez is meghozta már ítéletét, amely leszállította a büntetést 10 koronára, esetleg egy napi elzárásra per koponya.

Tehát a bölcs és kegyelmes városi tanács 75 perccel leszállította az illetőknek vértanúságát.

A most már csak 25 perccel vértanuk a következő joghallgatók:

Urbányi József, Szabó Elemér, Kornhauser Zsigmond, Nagy István, Merényi Ernő, Robitsek Ottó, Perényi Ede.

Persze, e vértanuk iránti eddigi bántalmat is most már 75 perccel mérsékelni sziveskedjék a közönség.

Február 20-án a megyeház előtt ismét egy kis hazafias közcsendháborítást rendeztek az ifjak.

Ezt az újabb vértanúsági ügyet az I-foku hatóság úgy intézte el, hogy 30—30 korona pénzbüntetést, esetleg 3—3 napi

elzárást mér Urbányi József jogászra, Skalnik Leó fényképész segédre és Márcz János bordárra.

Persze ezek is fellebbeztek és a tanácstól függ, hogy ez az újabb vértanúság hány perccel lesz leszállítva.

— Az észretért Szepsi. A P. H. ban olvassuk:

Szepsi község képviselőtestülete, midőn értesült, hogy a szolgabírói hivatal Mecenzéfre helyezik át, f. hó 4-én közgyűlést tartott, amelyen elhatározták, hogy a szolgabírói hivatal bérletének felmondása tárgyában hozott határozatukat megsemmisítik és a hivatalnak tovább is helyiséget adnak a város épületében.

F. hó 6-án e tárgyban egy polgárokból álló *küldöttség* tisztelt *Gyulassy Gyula főszolgabírónál*, kérve őt, hogy a hivatal továbbra is *maradjon Szepsi ben*.

A főszolgabíró válaszában kijelentette, hogy ő nincs ellenére a város kérelmének és hogy a város határozatát fel fogja terjeszteni a főispánhoz.

Ezzel a hírrel ellentétben egy kassai koalíciós lap azt hirdeti nagy örömmel, hogy a szepsi szolgabíró se Mecenzéfen, se másutt nem kap helyiséget, mert a „hazafias” polgárság nem ad.

Már most melyik hír hazugság a kettő közül? Mi azt hisszük, hogy utóbbi, mert azt, hogy Szepsi polgárainak megjött az eszük, igazán nem közzölné a koalíciós P. H., ha igaz nem volna.

— Városi tisztújítás. Ruszkin bányavárosban tegnap volt tisztújító közgyűlés, mely alkalommal megválasztották főbíróknak Szutor Károlyt, tanácsnoknak Klossz Sámuel, pénztárosnak Kirner Mihályt, közgyámnak Schmidt Jánost és adótárnoknak Klossz Jánost.

— Új külföldi bányatársulat a Szepességben. Lőcséről írják:

A szepesmegyei bányák most egymástán átmennek külföldiek kezébe. Nemrégben eladta Frigyes kir. herceg összes szepességi bányáit egy osztrák vállalatnak és e napokban ismét a szomolnokhutai nagy kiterjedésű vas- és ércbányák egy külföldi bányatársulat tulajdonába mentek át. A vállalat új bányavasutat épít és négy millió koronát fektet be üzletébe.

— Megfagyott ember. Jászó-mindszentről írja tudósítónk, hogy Krampel Bálint ottani lakos részeg állapotban az erdőre ment fáért s faszedés közben a földre rogyva elnyomta az álmot. Az éjjel oly hideg volt, hogy a szerencsétlen ember megfagyott. Reggel a holttestére akadtak rá.

— Elgázolta a vonat. A Torna és Miskolc közötti vasúti vonalon tegnapelőtt a délutáni személyvonat elgázolta Takács József munkanélküli embert. A vizsgálat lesz hivatalosan kideríteni, hogy véletlen baleset vagy öngyilkosság forog-e fenn.

— Öngyilkossági főpróba. Krumm Borbála miskolci cselédleány tegnap reggel öngyilkossági szándékkal marólugot ivott, még pedig azért, mert kedvese, egy lakatoslegény hűtlen lett hozzá. A cselédleányt a mentők az „Erzsébet” kórházba szállították, ahol Borbála leányasszony sirva könyörgött az osztályorvosnak, hogy:

— Tessék engem meggyógyítani! Nem akartam én meghalni!

Ebből világosan kiténik, hogy Krumm Borbála csak ijesztesre dolgozott azzal, hogy főpróbát tartott a meghalásból s most nem csekély gondot okoz az orvosoknak, hogy miként teljesítsék a szerelmes, élni vágyó cselédleány óhaját, ki a marólug adagnak megválasztásában nem volt valami óvatos.

Kiadja: „Kassai Őr” kiadó-vállalat, Fő-utca 45. szám.

SOK PÉNZT

takaríthat meg, ha

Pesti Hazai Takarékpénztár sorsjegyet

kézpénz vagy részletfizetésre

nálunk vásárol.

Érdeklődőknek tehát minden esetre ajánlatos e tárgyban hozzánk fordulni és mi készséggel teszünk díjtalanul ajánlatot.

NEMZETI PÉNZVÁLTÓ RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

BUDAPEST, Andrássy-ut 9. sz.

Ne tessék mutatványszámot kérni,

mert a ki már most beküldi — ha csak egy hónapra is — az előfizetési összeget AZ UJSÁG politikai napilapra április hó 1-jétől számítva, annak azonnal megindítjuk a legjobb magyar lapot:

AZ UJSÁG-ot,

de az előfizetést csak április hó 1-től számítjuk. — **ELŐFIZETÉSI ÁRAK:** Egy hónapra 2 korona 40 fillér, negyedévre 7 korona, fél-
 ~~~~~ évre 14 korona, egész évre 28 korona. ~~~~~

AZ UJSÁG GYÖNYÖRŰ HUSVÉTI AJÁNDÉKÁT:

AZ UJSÁG ALBUM-át

AZ UJSÁG minden előfizetője megkapja 72 fillér portó beküldése ellenében, a ki AZ UJSÁG-ra egy félévre egyszerre, negyedévenként vagy havonként, de félelvi kötelezettséggel előfizet. — Megrendelési cím: AZ UJSÁG kiadóhivatala, Budapesten, VII., Kerepesi-ut 54. szám.

LÁSZLÓ FÜLÖP bank- és váltóüzlete KASSA, Fő-utca 45.

elfogad előjegyzéseket a „**Pesti Hazai Első Takarékpénztár Egyesület**“ által kibocsátandó 100 korona névértékű „**Nyereménykötvényekre**“, melyek f. évi április havában bocsátatnak nyilvános aláírásra. — Az árfolyam csak később fog megállapíttatni; előreláthatólag azonban 140 korona körül lesz. — Ezen értékpapírok 70 évre terjedő sorsolási terve oly előnyöket nyújt, hogy előjegyzése mindenkinek a legmelegebben ajánlható s tekintettel a nagymérvű jelentkezésre, mielőbb eszközölnöd. — Előjegyzéseket elfogad, díjtalan fölvilágosítással készséggel szolgál, **dollárokat** s mindennemű idegen pénzt és sorsjegyet

legmagasabb áron bevált:

LÁSZLÓ FÜLÖP bank- és váltóüzlete KASSA, FŐ-UTCA 45. SZ.